

følgelig kunne foretages af den høitærede Krigsminister. Men Klaseens Ophævelse eller væsentlige Forandring er aldeles ikke tilsigtet ved nærværende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde, at de Exempler, jeg havde givet paa stykkevis Revision af de militære organisatoriske Love, ikke vare ganske korrekte, idet han mente, at det kun var Supplementer, og at de kun havde fundet Sted i de nærmeste Aar efter de paagældende Hovedloves Vedtagelse. Jeg skal ikke ramse hele Lektien op igjen, men jeg skal blot erindre om, at det ikke er længere siden end ifjor eller iforfjor, at der ved Lov blev vedtaget Forandringer i Antallet af Elever ved Søofficersskolen og ved Flaadens Underofficersskole. Disse kunne da ikke kaldes supplerende Love, der bleve udgivne i de nærmeste Aar efter de tilsvarende Hovedlove, nei, de ere virkelig af nyeste Datum og havde samme Formaal som det nærværende Lovforslag, nemlig at rette paa et Punkt, hvor der var Mangler. Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var klart, at Tilveiebringelsen af de Oplysninger, der ere fremkomne, maatte paavise Nødvendigheden af, at vi snart maatte komme til en Hærslovrevision. Der er Ingen, der mere end jeg skal være villig til at slutte mig til ethvert Ønske og enhver Stræben i den Retning; men jeg kan ikke skjule for mig selv, at lignende Udtalelser have vi hørt hvert Aar i de 6 Aar, Hærslovens Revision har været for. Saadanne Udtalelser, hvorved man stubber foreliggende Reformers fra sig og skyder dem ud i en ubestemt Fremtid, lyde, som bekendt, hvert Foraar; Udtalelser om, at det ganske sikkert vil blive udført til næste Efteraar, komme altid frem paa denne Tid af Aaret; men naar saa næste Efteraar kommer, ere Udtalelserne i Reglen atter fuldstændig glemte. At lade Alting ligge hen saaledes paa ubestemte Forhaabninger om, hvad der kan ske, anser jeg for mit Bedkommende for aldeles uforsvarligt; men selv om vi ville tænke os det Tilfælde, at det virkelig lykkedes til næste Efteraar at faae Hærslovens Revision vedtaget, saa vilde vi dog ved nu at vedtage nærværende Lovforslag, have vundet en Tid, der er kostbar. Den Lov, der eventuelst vedtages til næste Aar, kan først gennemføres saameget senere. Hvad man vedtager nu, kan derimod allerede faae Anvendelse paa dette Aars Rekruter og paa den første Tilgang til Officersskolen i næstældste Klasse, og dette vil i alt Fald give Udnytning til, at de tilstedelevende Mangler ikke ville voxe, men om muligt endog blive forminskede. At naae dette, er det, som jeg tillader mig paa

det mest Indtrængende at anbefale det høie Thing; de Mangler, som ere paapegede af mig, ere jo tilstrækkeligt konstaterede for Alle. De Herrer have hørt, at den høitærede Krigsminister anbefalede det høie Thing ikke alene at vedtage Lovforslaget, men at fremme det hurtigt. Naar det ærede Thing negter at ville give sin Medvirking til, at Manglerne afhjælpes, paatager det sig Ansvaret for de Følger, som maatte ville komme.

Sagd: Jeg har ikke havt Tilbøjelighed til at blande mig i denne Diskussion og skal heller ikke komme ind paa det Forslag, der foreligger her, i sin Almindelighed; men jeg har kun ligeoverfor nogle Lanter, som bleve yttrede af det ærede Medlem for Stege (Bojsen), ikke kunnet afholde mig fra at fremsætte nogle Modbemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand har indrømmet, at den Dei, ad hvilken man ved Hærsloven vilde lade Armeen tilslutte de nødvendige Underbefalingsmænd, har vist sig ikke at opfylde sin Hensigt. Man maa da erkjende, at uden disse vil Armeen tilfids blive fuldstændig ukampdygtig, og at de store Offre, vi dog hvert Aar bevilge til vort Forsvarsvæsen, som en Følge deraf ville vise sig til en vis Grad spildte, maatte fuldstændig spildte. Nu er det mig aldeles ufatteligt, hvorledes man kan erkjende, at Bestemmelser ikke opfylde deres Hensigt uden til samme Tid at erkjende Nødvendigheden af at træffe forandrede Bestemmelser, som kunne opfylde denne Hensigt. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at de demokratiske Ideer, som laa til Grund for Vedtagelsen af Hærsloven, og som man ogsaa har søgt til en vis Grad at skaffe Fyldest gennem disse Bestemmelser, anser han for saa overordentlig vigtige, at deres Fastholden og yderligere Gjennemførelse for ham er i en væsentlig Grad bestemmende med Hensyn til til Forholdet. Men naar det viser sig, at disse demokratiske Ideer ikke lade sig gennemføre til det Formaal, man har med dem, synes det mig, at det Første, man maa komme til, er at erkjende, at vi indenfor dette Omraade maa opgive disse Ideer. Men det ærede Medlem stiller tværtimod den Fordring til Krigsministeren, at han skal nærme sig til dem, og at han efter den Erfaring, vi have havt om det Udfyldesgjørende ved disse Ideer paa dette Omraade, dog skal lade sig bevæge til at gaa ind paa dem! Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han ogsaa selv veed, at, selv om man om kortere eller længere Tid skulde blive enig om